

Albastru de azur

Cosmin

Privesc albastrul de azur,
Ce mă absoarbe în eternul amurg
Al unei sfere plate, însângerate,
De atâta lumină oarbă.

Ascult plânsetul viorilor ce răsună
În parcul verde, neasemuit de verde,
Iar lacrimile sunetelor se preling
Pe obrajii copacilor și al florilor.

Ce vreme însorită de atâta tristețe...
Fumul țigării dansează pe ritm de vals,
Iar eu stau singur printre picături de lumina albă.